

boljše rečeno zmanjšanja oboroženosti. Zeleti je, da se to velevažno vprašanje reši tako, kakor to zahtevajo interesi

miru v Evropi in na svetu ter tudi interesi narodnega gospodarstva v posameznih državah.

V NAŠI DRŽAVI.

Razburjenje v naši zunanji politiki. Bivši voditelj hrvatske stranke prava dr. Ante Pavelič in njegov tajnik sta se mudila zadnje dni v Sofiji. Dr. Ante Pavelič je na veleizdajniški način govoril o krivicah, ki se baje godijo Hrvatom v Jugoslaviji in pozival makedonski narodni odbor (takozvane makedonstvujuče), naj se združijo s hrvatskim narodom v svrhu priberitve narodnih pravic. Bolgarski Makedonci so dr. Paveliča slovesno sprejeli, vendar bolgarska širša javnost se ni vmešavala v celo zadevo. Ker je bolgarska vlada trpela dr. Paveličeve nastope, je naša vlada vložila pri bolgarski tozadevni protest in zahtevala zadoščenje. Bolgarski zunanji minister Burov je v proračunskem govoru podal tudi poročilo o bolgarski zunanji politiki ter naglasil prijateljske odnose, ki vladajo med Bolgarijo in Jugoslavijo in ki so se po pirotskih posvetovanjih med zastopniki obeh držav še poglobili. Bolgarija ne bo trpela v prihodnje nobenega nepostavnega boja in nobenih žalitev tujih državnih poglavarjev ter bo v bodoče preprečila dogodke kot je bil dr. Paveličev nastop in sprejem od strani makedonstvujučih. Poleg te ustmene izjave zunanjega ministra je obžalovala bolgarska vlada po svojem beograjskem zastopniku neugodne in nezaželjene dogodke, ki so se zgodili v Sofiji ter v Vidinu za časa bivanja dr. Paveliča in njegovega tajnika. Ti dogodki so bolgarsko vlado iznenadili, jih ona obsoja in bo v bodoče take dogodke preprečila, ako bi se skušali ponoviti. Z ravnokar navedenima izjavama je spor med našo državo in Bolgarijo poravnana.

Naš kralj pokrovitelj ljubljanskega vseučilišča. Rektor ljubljanskega vseučilišča dr. Milan Vidmar se je mudil zadnje dni v Beogradu pri kralju. Te dni se je vrnil nazaj v Ljubljano in sporočil, da je prevzel kralj ob priliki desetletnice obstoja ljubljanskega vseučilišča pokroviteljstvo in se bo odslej imenovalo vseučilišče: Univerza kralja Aleksandra I.

V Beogradu sta se mudila komisarja obeh oblasti dr. Leskovar in dr. Natlačen. Sprejeta sta bila od finančnega ministra dr. Šverljuge. Oba komisarja sta ministru obrazložila položaj samoupravnih proračunov, ki je nastal po sprejetju zakona o trošarinah, ko se je uveljavilo enotno pobiranje trošarine. Finančni minister je obema komisarjema pojasnil, da velja tudi v drugih državah načelo, da se trošarina pobira enotno, zneski pa se potem razdeljujejo posameznim upravnim enotam. Dosedaj so različne oblasti pobirale različne trošarine in se je dogajalo tihotapstvo z alkoholom, kar je bilo enotnemu trošarinskemu sistemu v škodo. Mini-

ster jima je jamčil, da bosta obe oblasti dobili vse, kar imata v letošnjem proračunu. Za proračun prihodnjega leta jima je prav tako zagotovljeno, da bosta v okviru možnosti dobila zadosten proračun in zadostna sredstva iz državne blagajne.

Na opozoritev, da se je nekaterim okrajnim zastopom in občinam ustavilo izplačilo doklad, je minister odgovoril, da se bo to takoj uredilo in da se bodo izplačila doklad občinam in okrajnim zastopom takoj nadaljevala.

Radl novega srednje in ljudskeškega zakonskega načrta je bil sprejet od kralja te dni za jugoslovanske škofo beograjski nadškof dr. Rodič. Prejel je od najvišje strani zagotovilo, da se v nove prosvetne zakone ne bo sprejelo nič, kar bi povzročilo vznevoljitev in kar ne bi služilo državni pomiritvi. To velja ne samo za vse narode, ampak tudi za vse veroizpovedi in Cerkve naše države.

Radl izvoza mesa se bomo pobetali z Avstrijo. V zunanjem ministrstvu je določena komisija ki naj reši spor med našo in avstrijsko državo radi izvoza zaklanih svinj. Predsednik te komisije je glavni carinski ravnatelj Šmid. Kot strokovnjak pa je prideljen Todorovič in član trgovinskega ministrstva Lazarevič. Lazarevič se je par dni mudil na Dunaju, odkoder je prispel v Beograd. Naši vladi je podal poročilo o svojih razgovorih z avstrijsko vlado. Nadalje smo zvedeli, da je avstrijska vlada odredila posebno komisijo. Ti dve komisiji se bosta v najkrajšem času sestali v Beogradu, da uredita vprašanje izvoza svinj v obojestransko splošno zadovoljstvo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na Grškem se se vršile volitve v senat. Od 92 senatorjev, ki jih voli narod, jih odpade na vladne stranke 70. S to volitvijo je podal grški narod pred sedniku republike Venizelosu lepo zapupnico.

Japonski admiral vodja katoliške mladine na Japonskem. Japonski ad-

miral Yamanoto, ki je že dolgo časa v službi francoskega tolmača pri kitajskem cesarju, je prosil za odpust. Admiral se bode posvetil vodstvu katoliške mladine na Japonskem.

Ženska gubernija. Volitve v ruske sovjete so domalega končane in še v teku tega meseca začnejo novi sovjeti svoje delo. Topot so gledali na to, da bi prišlo v sovjete kolikor mogoče veliko ženskih članov. Posebno velja to za »žensko gubernijo« Kaluga. V tej guberniji odhajajo moški posebno pozimi v industrijske kraje, tako da ostajajo doma večinoma ženske. Če so sovjetski člani večinoma moški, je delo skrajno ovirano, ker jih velik del leta sploh ni doma. Topot so v kaluški gubernijski svet izvolili 26.9 odstotkov žensk, v mestne svete pa 27.5 odstotkov. Za predsednice vaških sovjetov so izvolili 140 žensk.

Mehikanska preganjanja katoličanov. Kakor je razvidno iz zadnjih poročil, se je mehikanski vladi posrečilo, za enkrat udušiti ustaje. Radi udušitve revolucije morajo trpeti sedaj največ katoliki. Mehikanski škof v Puebla se je obrnil s posebno spomenico na celi civilizirani svet. V spomenici je opisan nevzdržljivi položaj mehikanskih katolikov pod Callesovim naslednikom in novim predsednikom Portesom Gill. Gill preganja katoliško Cerkev v Mehiki hujše nego je to storil njegov prednik Calles. V državi Jalisco so uredili nova taborišča za izgnane katoličane. General Urbalej je vprizoril v okolici Zacatecas v bližini revolucionarne pokrajine Durango strašna grozodejstva. En del kmetov je oropan, drugi obešen. Hiše so porušene, deca in žene so bile mučene in ubite. Največ so trpela dekleta in mlade žene. Zloglasni vladni general Izaguire se je lotil najbolj plemenitih rodbin. Najbolj so v tej revoluciji trpeli duhovniki. V Toluca in Yucatanu je bilo ujetih in zaprtih 956 svečnikov. Razven tega je bilo aretiranih 59 katoliških gospa, ki jih zadevne ta krivda, da so sodelovale pri službi božji. Vlada preganja celo one, ki so osumljeni, da so prijatelji katoličanov. Kako bode katoliška Cerkev v Mehiki prenesla porevolucionarne grozote od strani vlade, se še ne da prerokovati.

Nuncio Sulpricio.

Spominski dan 5. majnik.

Domovina čednostnega mladeniča so bile abruške gore na Italijanskem. — Njegovi stariši so bili čisto ubožni, pa še te je izgubil v svojem šestem letu. K sebi ga je vzela babica, ki je pa tudi umrla že čez tri leta. Sedaj se je začelo za zapuščeno siroto žalostno življenje. Nekako primoran je sprejel zapuščenega otroka v svojo hišo njegov ujec, ki je bil po svojem stanu kovač. To je bil človek brez srca, ki je mislil edino na zaslužek. Nuncio naj bi mu nadomestoval delovno moč, ki je ni — treba plačati. Zato mu ni več dovolil

obiskovati šolo in ga je od zore do mraka preoblagal z delom, ki mu slabotni deček nikakor ni bil kos. Poleg tega je pa postopal s svojim nečakom še silno surovo, posebno kadar ga je popadla njegova divja jeza. Če se dečku ni posrečilo vsako težko delo, ki mu ga je brezsrčni ujec naložil, je ta kar zbesnel. Pograbil je prvi kos železa, ki mu je bil pri rokah, ali orodje, ki mu je bilo najbližje, in je začel nabijati ubogega dečka; večkrat ga je tudi vrgel na zemljo in teptal z nogami po njem, dokler ni mali mučenec obležal nezavesten. Po njegovem vzgledu so ravnali z dečkom tudi pomočniki. A to še ni bilo najhujše za nežno čuteče srce nedolžnega dečka. Najbolj se je bal grdega in nesramnega govorjenja teh surovih ljudi. Kadar so v svoji propalosti začeli bruhati iz sebe gnusobo, ki

so jo nosili v svojih dušah, je zbežal v kak kot, si zaprl z rokami ušesa, da ne bi slišal in razumel njihovih podlih besed.

Prenaporno delo in grdo ravnanje nista ostala brez posledic. Ker tudi ni dobival zadostne hrane, je začel vidoma hirati in na levi nogi se je začela kazati sumijiva oteklina. Nuncio ni mogel več hoditi, a neusmiljeni gospodar si je izmislil novo muko. Postavil ga je k kovaškemu mehu in ko je deček radi slabosti padel večkrat v omedlevico, ga je z neko verigo za ves dan privezal k mehu. A kljub vsemu temu nihče ni slišal Nuncia pritoževati se, nikdar svojim trinogom ni z besedo očital njegovega ravnanja, ohranil si je vedno potrpežljivost in veselo srce.

Ko kljub vsej svoji trdni volji in naporom ni mogel več delati, ga je spravil ujec v bližnje mesto v bolnico. Pa bilo je že prepozno. Ozdraviti ga ni bilo več mogoče, samo malo so mu zboljšali njegovo stanje. Ko se je toliko popravil, da je zopet za silo hodil, so ga poslali ujcu nazaj. Ta, ki je upal v svoji sebičnosti, da se bo delanezmožnega nečaka iznebil, je kar pobesnel in mučenje se je pričelo znova. A kakor je bil ujec vztrajen v svoji brezsrčnosti tako je bil Nuncio stanoviten v svoji potrpežljivosti in krotkosti. V njegovi mladi duši je dozorel sklep, da hoče sredi tega pekla, v katerem je dan za dnevom moral živeti, postati svetnik.

Po šestih letih pa je prišla za mladega mučenca rešitev. Nuncio je imel v Neaplju strica, ki je bil v vojaški službi. Temu je le prišlo na ušesa, koliko trpi njegov nečak in napravil je potrebne korake, da ga reši njegovega trpljenja. Ujec je bil samo vesel, da se bo rešil delavca, ki zna samo jesti, kakor se je izrazil. Stric je vzel Nuncia k sebi in ga je predstavil svojemu predstojniku polkovniku Wochingerju. Ko je ta zagledal shujšanega mladeniča, ki je mogel hoditi samo z bergljami in ko je slišal, kako je nedolžno živel in koliko je moral pretrpeti je bil ves zavzet za njega in je obljubil, da hoče skrbeti zanj kakor oče.

Najprej je prišel Nuncio po posredovanju svojega zaščitnika v bolnico za neozdravljive. Kmalu je tam postal ljubljeneц vseh. Iz obraza mu je sijala nedolžnost in kljub vsem bolečinam je bil vedno miren in veselega srca. Vlekel se je celo k posteljarnim drugim bolnikov, ki so bili nemirni in potrpežljivi, da jih je tolažil in miril. Znal jih je tudi čisto neprisiljeno opominjati k lepemu, krščanskemu življenju. Najbolj pa je vplival njegov lasten vzgled. Posebno se je odlikoval po nežni in goreči ljubezni do Kristusa v presv. R. T. in do preblazene device Marije. Kakor vse duše, ki so z Bogom v ljubezni in zvezi, je ljubil molitev; strežniki so ga našli velikokrat, kako je klečal pozno v noči pri postelji zatopljen v globoko molitev.

Polkovnik Wochinger je nazadnje sklenil vzeti Nuncia v svojo lastno hišo, da bi se lažje skrbel zanj in da bi, kakor je rekel, videl, kako živijo svetniki. V bolnici je ta vest povzročila hudo žalost. Saj je bil Nuncio kakor soln-

ce, ki je v vsa srca sijalo toliko tolažbe in veselja.

V hiši njegovega zaščitnika Nuncio ni manjkalo ničesar. Zdelo se je celo, da bo še ozdravel. V teh dnevih je napravil sklep, da hoče stopiti v samostan. A poboljšanje je bilo samo navidezno. Čez nekaj časa je bolezen — kostna jetika — izbruhnila še s hujšo silo. Nuncio se je vdal popolnoma v voljo božjo. Hude bolečine je trpel z angelsko potrpežljivostjo. 5. majnika leta 1836 ga je 19letnega poklical Bog po življenju polnem bridkosti v večno veselje. Z nasmehom na ustnicah se je poslavljajal od sveta. Poln ljubezni je pogledal na podobo Matere božje, rekel je: »Glejte vendar, kako je lepa«, in čez nekaj trenutkov ga ni bilo več med živimi.

Cerkev mu je leta 1891 priznala naslov častitljivi. Pri tej priliki je povdarril papež Leon XIII., da je gotovo pustil Bog živeti tega angelskega mladeniča v novejših časih za to, ker je hotel z njim dati vzgled današnji mladini.

In res! Veliko naše mladine mora v svet, mera za kruhom na kraje, kjer je v nevarnosti njena poštenost in celo njena vera. Naj bi ji bil v vzgled Nuncio Sulpricio, ki si z rokami maši ušesa, da ne pride nesrečni strup propalosti v njegovo mlado dušo. Veliko naših mladih ljudi, ki živijo v bolj slabih razmerah, se radi tega vdaja najnižjim grehom, češ, da imamo tudi mi vsaj nekaj od življenja. Kako je ravnal pa mladi Nuncio veliko bolj pametno! Če že tukaj ni imel nebes, vsaj onih po smrti ni hotel izgubiti. Res, če ti že v časnih rečeh ne gre preveč dobro, vsaj svoje duše ne pogublaj!

Sredi najhujšega trpljenja je bil Nuncio miren in veselega srca, ker je imel čisto vest in nedolžno dušo. Pa je tudi za nas vse velik pripomoček, da smo mirni v bridkosti življenja. Z Bogom v miru biti; Boga v svoji duši nositi, potem so pa vsi križi življenja lahki, da jih lahko človek prenese.

Belgijska mladina v Rimu. Za Velikonoč je bilo v Rimu 5000 mladih Fran-

cozov iz vseh stanov. Kmalu za njimi je prišlo v Rim več sto belgijske mladine. Vse obnašanje, v cerkvah, na ulicah, po prenočiščih je kazalo globoko vero in dobro vzgojo, da so res pravil katoličani po mišljenju in življenju. Mladenci so se z velikim navdušenjem poklonili Sv. očetu in so mu izrekli obljubo, da hočejo biti v svoji domovini prvi bojevniki za vero in življenje po veri. Bog daj tudi še nam veliko take mladine!

Tudi nemška mladina pri sv. Očetu. Kmalu za Belgijci so bili sprejeti od papeža zastopniki nemških dijakov, ki so v imenu 48.000 svojih tovarišev, ki so jih zastopali, izrazili sv. Očetu svojo sinovsko vdanost.

Pomenljiva stoletnica na Angleškem. Na Angleškem obhajajo letos stoletnico, odkar so tam dobili katoličani versko svobodo. Skoro 30 let je bila Angleška ona dežela, kjer so bili katoličani brez vseh pravic. Niso smeli izvrševati obrti, kakor bi hoteli, niso smeli imeti svojih posestev, niso smeli imeti svoje službe božje, niso mogli dobiti nobene državne službe. Velikemu voditelju irskih katoličanov O'Connellu se je posrečilo, da je polagoma priboril katoličanom svobodo in leta 1829 je bila izdana postava, ki je odpravila najhujše krivice, ki so godile katoličanom. Od tega časa se razvija katoliška Cerkev na Angleškem zelo ugodno. Leta 1829 je bilo tam 600.000 katoličanov, danes čez 100 let jih je že 6 milijonov.

Japonsko. Na Japonskem je okoli 100.000 katoličanov, h katerim pa štejejo najboljše družine. Posebno blagodejno deluje na Japonskem vseučilišče, ki ga vodijo redovniki iz Družbe Jezusove. Med drugimi je dal na to vse učilišče svojega sina tudi državni nadzornik vseučilišča, ker se je prepričal, da je to vseučilišče eno najboljših. Dolgo časa država ni hotela priznati temu vseučilišču pravice javnosti. Nazadnje je dala za to več milijonov dinarjev. Vseučilišče je imelo od zahtevane svote samo tretjino, drugo so prispevali sv. Oče in japonski katoličani. Odkar je vseučilišče dobilo pravico javnosti, se število slušateljev stalno povišuje.

NOVICE

Desetletnica osvoboditve Mežiške doline. K proslavi desetletnice osvoboditve Mežiške doline, ki se vrši v nedeljo, dne 9. junija, se zbere vsa Mežiška dolina v Guštanju. Ne, naše veselje bi ne bilo popolno, ako se ne bi zbrali tudi vsi naši prijatelji širom Slovenije, vsi oni, ki so nam stali v boju za Koroško ob strani. Brez njih bi bilo naše veselje le polovično! Staro prijateljstvo naj se po desetih letih obnovi. — Ob tej priliki opozarjamo na desetletnico osvoboditve Koroške, ki se je lansko leto vršila na gradu grofa Thurna v Piberku na Koroškem, torej tik naše meje. Naša proslava za to velikopotezno akcijo Koroške ne sme zaostati. V kolikor ne bo tako pompozna, bo tembolj prisrčna. Dokaže naj to številen obisk.

Duhovniške spremembe in vesti. — Matko Krevh, dosedaj kaplan pri Sv. Petru pri Mariboru, pride v Ponikvo ob južni žel.; Franc Časl iz Ponikve v Šoštanj; Anton Boštela, dosedaj provizor pri Mariji Snežni, v Trbovlje; Ant. Radanovič iz Trbovelj k Sv. Magdalen v Maribor; Viktor Lunder iz Doberne v Kozje; Janez Breznik, kaplan v Šoštanju, se radi boleznii vpokoji.

Lepa slavnost pri Devici Mariji v Brezju. V nedeljo, dne 5. maja, se vrši pri Devici Mariji v Brezju velika slavnost. Potegnili bodo v zvonik novi veliki zvon, katerega je vtila mariborska tvrška »Zvonoglas« in katerega bođe blagoslovil sam presvetli škof dr. Ivan Tomažič. Spored je sledeči: ob 7. zjutraj prvi sprejem zvona na Kralja Petra trgu v Mariboru. Ob 8. uri sprejem zvona pri Devici Mariji v Brezju. Ob pol 9. uri svečani sprejem presvetlega škofa g. dr. Ivana Tomažiča. Sledi obred blagoslovitve zvona, potem pridiga